

privat Skolevirksomhed, der giver Adgang til en af de anerkendte Pensionskasser; Undervisningsministeren afgør, om saadan Ansættelse kan anses som Hovederhverv.

- e) Har Seminariet egne Bygninger, betales der i 5 Aar efter Virksomhedens Ophør et Tilskud, svarende til det i Lov Nr. 122 af 4. April 1928 § 1 c. omhandlede Bygningstilskud, med det Beløb, hvormed Tilskuddet sidste Gang er ydet, heri ikke medregnet Tilskud til Leje af Lokaler, der kan opsiges til Fraflytning.

Stk. 2. Undervisningsministeren bemyndiges til at bringe samme Bestemmelser til Anvendelse paa andre Privatseminarier, der giver Afkald paa den dem givne Anerkendelse senest med Udgangen af Skoleaaret 1936—37.

§ 4.

Det i Lov Nr. 122 af 4. April 1928 § 3 nævnte Minimumselevtal for et tilskudsberettiget anerkendt Privatseminarium ændres fra Udgangen af Skoleaaret 1934—35 fra 42 til 56.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Anledning af den betydelige Arbejdsløshed mellem seminarieuddannede Lærere, der var konstateret blandt andet ved en af Danmarks Lærerforening og Dansk Seminarieforening i Fællesskab foretaget Undersøgelse, nedsatte Undervisningsministeriet i Januar 1933 et Udvalg med den Op-gave at foretage en Undersøgelse af Mulighederne for en Begrænsning af det Antal Lærere, der uddannes, samt i øvrigt hvilke andre Forholdsregler der kunde være Grund til at bringe i Forslag i Anledning af Arbejdsløsheden blandt de seminarieuddannede Lærere.

Udvalget afgav den 25. Marts 1933 den som Bilag til nærværende Lovforslag trykte Betænkning, hvori man med overvejende Flertal indstillede, at indtil 3 af de nuværende Seminarier nedlægges, og at et af de Seminarier, der opretholdes, indrettes til et særligt Studenterseminarium med 3-aarig Undervisning.

Med Hensyn til Forskoleseminarierne stillede Udvalget ikke Forslag om en Begrænsning af Dimittenttallet, men udtalte, at 3 Forskoleseminarier med i alt 50 Dimittenter gennemsnitlig om Aaret kunde dække Behovet.

Undervisningsministeriet er med Udvalget ganske enig i, at det er ufor-nødent

at opretholde 19 Seminarier til Uddannelse af Lærere i Folkeskolen, og at den eneste rimelige og økonomisk forsvarlige Maade, paa hvilken man kan begrænse Antallet af seminarieuddannede Lærere, er Nedlæggelsen af nogle Seminarier, saaledes at der bliver tilbage et saadant Antal Seminarier, at disse med fulde Klasser kan uddanne det fornødne Antal Lærere og derved have Mulighed for fuld Udnyttelse af det vidtløftige og kostbare Undervisningsapparat, som maa være knyttet til ethvert Seminarium, naar dette skal kunne udføre sin Gerning paa tilfredsstillende Maade.

Ministeriet lægger i saa Henseende ikke blot Vægt paa, at Lærertallet allerede for Tiden er for stort, men i særlig Grad paa, at det synkende Børnetal i de kommende Aar vil bevirke en afgjort Tilbagegang i Lærerebedernes Tal, saaledes at Forholdene i en nær Fremtid vil forværres paa følelig Maade, hvis der ikke foretages Foranstaltninger til Begrænsning af Lærertallet. Selv om det derfor skulde lykkes at skabe en saadan Udvidelse af Folkeskolens Rammer, at der blev Plads for et stort Antal nye Lærere, vil denne Forandring i Vilkaarene for de unge Lærere i saa væsentlig Grad modarbejdes af den samtidig stedfindende Nedlæggelse af Parallelklasser ved Køb-